

Arrest

nr. 241 593 van 29 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. BERGS
Maastrichterstraat 99
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat I. BERGS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 15 juli 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 17 juli 2019 om internationale bescherming. Op 29 januari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 3 februari 2020 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en Arabier van origine te zijn. U bent op 1 februari 1988 geboren in Qamishli te Syrië. U bent een soennitisch moslim van religie. U woonde vanaf uw geboorte tot april 2016 in Qamishli. In 2008 kon u – na het afronden van uw middelbare studies – hogere studies aanvangen bij het gezondheidsinstituut van Hassakeh. Na het behalen van uw diploma was u tewerkgesteld als tv-fotograaf. Uw legerdienst werd verschillende malen uitgesteld omwille van uw studies. Het uitstel liep af in juni 2011, hierna bent u zich niet meer gaan aanmelden voor uw legerdienst. Op 11 januari 2011 bent u gehuwd met B. J. (...) samen hebben jullie drie kinderen: A. (...), Z. (...) en H. (...).

In april 2016 trok u naar Tawarij, het geboortedorp van uw echtgenote, waar u zo'n zes maanden verbleef. Op 11 november 2016 verliet u Syrië – als gevolg van een conflict tussen Arabieren en Koerden in Qamishli – met behulp van een smokkelaar. U reisde naar Izmir in Turkije vanwaar u uw reis wou verder zetten richting Europa. U trachtte verschillende malen via de zee naar Griekenland af te reizen. Uw pogingen mislukten telkenmale. Uw echtgenote was op dat moment zwanger waardoor jullie besloten om in Turkije te blijven tot na de bevalling. Op 21 maart 2017 werd uw zoon H. (...) geboren in Izmir. Hij werd geboren met een tekort aan het G6PD enzym. U bleef zo'n zes à zeven maanden in Turkije. Vervolgens reisde u via land naar Griekenland. Daar werd u gedurende één maand opgesloten in de gevangenis van Orstiade. Vervolgens werd u overgebracht naar een opvangcentrum. Op 17 september 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming bij de Griekse asielinstanties (zie Eurodac-hit). In april of mei 2018 verkreeg u een statuut om internationale bescherming in Griekenland. H. (...) kreeg in Griekenland de ziekte van Kawaski, een kinderziekte die gekenmerkt wordt door de ontsteking van de bloedvaten, na aanhoudende hoge koorts diende hij met spoed opgenomen te worden in het ziekenhuis. H. (...) lag gedurende tien dagen in coma. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis dienden jullie om de zoveel tijd op controle te gaan bij een arts.

Na het verkrijgen van uw statuut kon u met uw gezin tijdelijk terecht in een woning van de Verenigde Naties (VN) in Thessaloniki.

U diende een klacht in tegen een NGO, genaamd PRAKSIS, omwille van nalatigheid. Deze organisatie was verantwoordelijk voor het verschaffen van medische zorgen alsook voor het verschaffen van vertaal-en tolkdiensten. U beschuldigde hen ervan dat uw zoon H. (...) zijn aandoening heeft opgelopen doordat uw kinderen niet (tijdig) werden gevaccineerd. Daarnaast kon u slechts éénmaal gebruik maken van een tolk om met de artsen van uw zoon te communiceren. Na uw klacht werd u niet langer geholpen door de organisatie. Men liet u weten dat u zelf diende in te staan voor uw zoon zijn medicatie.

Na een verblijf van ongeveer één jaar werden jullie door de VN op de hoogte gebracht van het feit dat jullie de woning binnen de twee maanden dienden te verlaten. U kon nergens anders terecht met uw gezin. Na afgifte van uw paspoort besloot u om het land te verlaten.

Op 3 juli 2019 verliet u Griekenland. U reisde vanuit Thessaloniki via Berlijn naar Hannover. U bleef zo'n tien dagen bij uw broer I. (...). Vervolgens zette u uw reis verder naar België waar u op 15 juli 2019 aankwam. Op 17 juli 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw relaas legde u de volgende stukken neer: uw identiteitskaart (kopie), uw familieboekje (origineel), uw diploma van uw hogere studies (origineel), verschillende certificaten van opleiding in Griekenland (originelen), het vaccinatieboekje van A. (...) (origineel), het vaccinatieboekje van Z. (...) (origineel), de Turkse verblijfskaart van H. (...) (origineel), informatie i.v.m. ziekte van H. (...) (print), het medisch dossier van H. (...) uit Griekenland (origineel), foto's van H. (...) in het ziekenhuis (prints), het medisch dossier van H. (...) uit Turkije (origineel), een foto van Z. (...) in het ziekenhuis (print), een attest van gezinssamenstelling uit België (origineel) en attest van afstuderen (origineel).

Uw echtgenote legde in het kader van haar persoonlijk onderhoud de volgende stukken neer: een medisch attest aangaande H. (...) uit België (origineel), e-mails betreffende de gezondheid van H. (...) (prints), attesten van regelmatige aanwezigheid van de kinderen bij lessen (originelen), een attest van de school betreffende uw kinderen (kopie) en foto's van Griekenland (prints).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u na een verblijf van één jaar uw woning diende te verlaten en uw plan diende te trekken. U beschikte niet over voldoende financiële middelen om onderdak te voorzien. Daarnaast stelde u dat de slechte levensomstandigheden in Griekenland ervoor gezorgd hebben dat uw zoon H. (...) de ziekte van Kawasaki kreeg. Ook uw overige gezinsleden zouden te kampen hebben gehad met gezondheidsproblemen. Zo had u op het moment van uw vertrek maagproblemen, uw vrouw kreeg astma en één van uw dochters zou geleden hebben aan bloedarmoede.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kon maken dat u Griekenland diende te verlaten omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming dan wel er op heden niet zou kunnen terugkeren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit persoonlijke problemen met de Griekse autoriteiten noch met burgers heeft gekend in Griekenland (zie CGVS M. (...), p. 18). Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot het conflict dat u gekend zou hebben met de organisatie 'PRAKSIS', dit naar aanleiding van een klacht die u tegen hen zou hebben ingediend als gevolg van hun aandeel in uw zoon zijn ziekte, dient te worden opgemerkt dat dit een blote bewering van uw kant is die u geenszins staft met enig tastbaar begin van bewijs (zie CGVS M. (...), p. 10 en 11). Dat u überhaupt een klacht indiende, dan wel dat men naar aanleiding hiervan geweigerd zou hebben om u nog enige vorm van hulp te verschaffen, toont u immers geenszins aan. Kan in de marge worden opgemerkt dat uit uw latere verklaringen blijkt dat u uiteindelijk toch geen officiële klacht heeft ingediend tegen PRAKSIS. Uw advocaat, die u onder de arm nam om uw zaak te bepleiten, overtuigde u er immers van om dit niet te doen. Zij nam contact op met de organisatie alsook met het ziekenhuis. Uit de medische stukken die voor handen waren kon immers niet blijken dat de organisatie enige verantwoordelijkheid droeg voor de gezondheidstoestand van uw zoon (zie CGVS M. (...), p. 10 en 11). Daar u nooit een officiële klacht heeft ingediend tegen PRAKSIS is het geenszins duidelijk waarom u problemen zou hebben gekend met de organisatie noch waarom men geweigerd zou hebben u in de toekomst hulp te verschaffen. Voorgaande volstaat geenszins om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, bij terugkeer naar Griekenland. Wat betreft uw verklaringen aangaande het racisme waarvan u, alsook uw gezinsleden, het slachtoffer zouden zijn geworden dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet stroken met de verklaringen van uw echtgenote (zie CGVS M. (...), p. 11 – zie CGVS B. (...), p. 9). Zo stelde u dat de Griekse bevolking over het algemeen 'goed' was maar er ook slechteriken tussen zaten. In dit verband verklaarde u dat uw echtgenote op een gegeven moment uitgescholden werd. Daarenboven zou men met flessen naar jullie gegooid hebben (zie CGVS M. (...), p. 11). Indien dit effectief heeft plaatsgevonden mag het verbazen dat uw echtgenote met geen woord heeft gerept over deze incidenten. Zij stelde immers zelf nooit enig persoonlijk probleem te hebben gekend in Griekenland. Zo stelde zij uitdrukkelijk dat sommige van haar Iraakse vrienden lastig gevallen werden op straat maar zij zelf zou nooit in aanraking gekomen zijn met dergelijk racistisch en xenofob gedrag (zie CGVS B. (...), p. 9). Dit ondermijnt reeds in niet geringe mate de geloofwaardigheid van de door u vermelde incidenten. Kan hier in de marge nog aan worden toegevoegd dat u, indien u dan wel uw familieleden effectief het slachtoffer zijn geworden van dergelijke racistische en xenofobe acties, u met bovenstaande geenszins heeft aangetoond dat u zich in de onmogelijkheid bevond om een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet eventueel alsnog bij de Griekse autoriteiten zou terechtkunnen.

Wat betreft uw verklaringen aangaande uw verblijf in Griekenland kon u niet aannemelijk maken dat uw levensomstandigheden aldaar zodanig ondermaats zouden zijn dat men moet spreken van een onmenselijke of vernederende levensstandaard. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland financiële steun, in casu zo'n 450 euro per maand, kreeg van de Verenigde Naties (VN). Daarenboven bood de organisatie u eveneens hulp op vlak van huisvesting (zie CGVS M. (...), p. 9). Zo verbleef u gedurende één jaar gratis in een woning, die u weliswaar diende te delen met een Irakees gezin, die werd voorzien door de VN. Kort voor uw definitief vertrek uit Griekenland zou men u hebben meegedeeld dat de hulp die u ontving zou worden stop gezet. Na een verblijf van één jaar diende u uw woning te verlaten en moest u op uw eigen benen staan (zie CGVS M. (...), p. 9 en 10). Kan in dit verband worden opgemerkt dat dit geenszins aantoonde dat u in Griekenland aan uw lot werd overgelaten. Dat u als persoon die internationale bescherming geniet geen gebruik meer kan maken van huisvesting die bestemd is voor verzoekers om internationale bescherming, maakt deel uit van de Europese asielprocedure. Huisvesting moet immers ook gegarandeerd blijven voor nieuwe verzoekers. Dat u nadat uw asielprocedure afliep, deze tijdelijke huisvesting dient te verlaten met de bedoeling naar een permanentere vorm van huisvesting te zoeken, is in dat opzicht niet meer dan normaal. Als persoon die internationale bescherming geniet heeft u immers evenveel rechten als de burgers van een EU-lidstaat, ook op de huisvestingsmarkt. Dit is ook het geval in Griekenland. Kan in de marge eveneens worden opgemerkt dat uit uw verklaringen uitdrukkelijk blijkt dat het programma, op basis waarvan u huisvesting kreeg, slechts beperkt in de tijd was. U wist op voorhand dat u niet voor altijd in de woning kon blijven (zie CGVS M. (...), p. 9). In een dergelijke context mag het verbazen dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u zelf, op eigen initiatief, pogingen heeft ondernomen om huisvesting te bekomen (zie CGVS M. (...), p. 9 en 10).

Daarenboven verklaart u onmogelijk terecht te kunnen op de private huurmarkt daar u over onvoldoende financiële middelen beschikt om op eigen houtje een huurhuis te kunnen betalen (zie CGVS M. (...), p. 10). In dit verband verklaarde u dat de financiële steun die u ontving, en waarvan u afhankelijk was voor het onderhoud van uw gezin, zou worden stopgezet. Het zou onmogelijk geweest zijn om werk te vinden in Griekenland. In de periode dat u in Griekenland verbleef zou u slechts een paar dagen in het zwart hebben gewerkt (zie CGVS M. (...), p. 11). U zou overal naar werk hebben gezocht maar niets gevonden hebben. Kan echter worden opgemerkt dat dit een blote bewering is van uwentwege die u geenszins staft. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw zoektocht naar werk heeft beperkt tot Thessaloniki en het platteland rondom de stad. In dit verband stelde u dat het geen zin had om uw gezin alleen achter te laten en elders naar een job te zoeken (zie CGVS M. (...), p. 12). Dit bevestigt nogmaals het gebrek aan inspanningen om jullie leven in Griekenland op te bouwen. Bovendien kan uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u systematisch de toegang tot de arbeidsmarkt werd ontzegd ten gevolge van Conventiegerelateerde motieven. Voorts is het opvallend dat uw echtgenote op geen enkel moment getracht heeft om werk te zoeken. In dit verband verklaarde uw echtgenote huisvrouw te zijn. Zij stond in voor de zorg van jullie kinderen (zie CGVS B. (...), p. 9). Kan hier echter worden opgemerkt dat het feit dat uw echtgenote moeder is van drie kinderen geen afdoende verschuiving biedt voor het feit dat uw echtgenote nooit pogingen heeft ondernomen om werk te vinden. Er kan immers logischerwijs verondersteld worden dat, indien u en uw echtgenote er alles aan gedaan hebben om jullie leven in Griekenland op te bouwen én jullie zich in précaire financiële omstandigheden bevonden, uw echtgenote zich minstens de moeite getroost zou hebben om eveneens werk te zoeken. Dit bevestigt andermaal het gebrek aan inspanningen om jullie leven in Griekenland op te bouwen. U vervolgens gevraagd of u terecht kon bij de Griekse overheid of andere instanties/organisaties voor (plaatsvervangende) hulp stelde u dat u via andere vluchtelingen vernomen had dat u geen aanspraak zou kunnen maken op andere hulp (zie CGVS M. (...), p. 10). Dient echter te worden opgemerkt dat overige vluchtelingen bezwaarlijk als een betrouwbare bron van informatie kunnen worden beschouwd. Daarenboven heeft u zelf geen enkele poging ondernomen om via de Griekse overheid, dan wel andere instanties of organisaties, te achterhalen of u aanspraak kon maken op bijkomende hulp (zie CGVS M. (...), p. 10). Rekening houdend met voorgaande heeft u geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat u in Griekenland aan uw lot werd overgelaten en geen beroep kon doen op de Griekse overheid, dan wel specifieke instanties, om u bijstand te verlenen.

Dat u geen integratieprogramma noch taallessen zou hebben kunnen volgen is voorts eveneens een blote bewering van uw kant die u geenszins staft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk toegang had tot een taal cursus georganiseerd door 'Solidarity Now'. U zou echter reeds na één les gestopt zijn aangezien de lesgever geen Engels sprak en uw zontje niet veel later ziek werd (zie CGVS M. (...), p. 12). Kan hier vooreerst worden aangestipt dat aan uw beschermingsstatus in Griekenland bepaalde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen. Bovendien kan uit voorgaande besloten worden dat u wel degelijk toegang had tot taallessen doch u er zélf voor koos om deze niet langer te volgen (zie CGVS M. (...), p. 12). Bovendien is het opvallend dat u, nadat uw zoon aan de beter hand was en u niet meer zo dikwijls naar het ziekenhuis diende te gaan, de taallessen niet heeft hervat. Ook uw echtgenote zou op geen enkel moment taallessen hebben gevolgd (zie CGVS M. (...), p. 12).

Wat betreft uw verklaringen aangaande de toegang tot, alsook de kwaliteit van, de medische zorgen in Griekenland dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit niets kan blijken dat u geen toegang zou hebben gehad tot adequate medische zorg. Uit uw verklaringen, alsook de verklaringen van uw echtgenote, blijkt immers dat uw zoon met spoed werd opgenomen in het ziekenhuis na aanhoudende hoge koorts. Uw zoon werd gedurende ettelijke dagen behandeld in het ziekenhuis. Ook na uw zoon zijn ontslag uit het ziekenhuis werd hij nauw opgevolgd door de behandelende arts (zie CGVS M. (...), p. 5 en CGVS echtgenote p. 10). Zo stelde u dat u eerst om de paar dagen naar het ziekenhuis diende te gaan ter controle en vervolgens om de paar weken. Op het moment van uw vertrek stonden er nog verschillende afspraken ingepland. U besloot deze echter niet af te wachten (zie CGSV M. (...), p. 5). Uw verklaringen in dit verband worden bevestigd door het uitgebreide medische dossier, alsook de verschillende medische attesten uit Griekenland, betreffende uw zoon zijn medische situatie (zie stukken toegevoegd aan administratief dossier). Kan hier nog aan worden toegevoegd dat het grootste deel van uw zoon zijn behandeling kosteloos was. Zo konden jullie zijn medicatie verkrijgen via PRAKSIS, met uitzondering van één medicijn dat jullie op eigen kosten diende te kopen, en daarboven diende u niet te betalen voor de consultaties bij de arts (zie CGVS M. (...), p. 11). Hieruit blijkt dat uw zoon in Griekenland de nodige medische zorgen kreeg. Dat PRAKSIS zou geweigerd hebben om medicatie te verschaffen nadat u een klacht wou indienen tegen hen omwille van nalatigheid is, zoals

hierboven reeds werd opgemerkt, een blote bewering die u geenszins staft (zie supra). Wat betreft uw verklaringen aangaande de huidige gezondheidstoestand van uw zoon, in casu het gegeven dat H. (...) dient te worden geopereerd aan zijn neus en aan zijn amandelen, dient te worden opgemerkt dit evenmin volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van de medische toestand van uw kinderen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat, na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier, met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw familieboekje, uw diploma van hogere studies, het attest van afstuderen, de verschillende certificaten van opleidingen in Griekenland, de vaccinatieboekjes van A. (...) en Z. (...), de foto's uit Griekenland, het attest van gezinssamenstelling uit België alsook de Turkse verblijfskaart van H. (...) bevestigen louter uw persoonsgegevens alsook de persoonsgegevens van uw gezinsleden, uw studies alsook jullie verblijf in Griekenland en Turkije. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze wijzigen niets aan bovenstaande vaststelling dat u over een beschermingsstatus in Griekenland beschikt én geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Griekenland omwille van een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, diende te verlaten en / of er actueel niet zou kunnen terugkeren. Wat betreft de documenten aangaande H. (...) zijn gezondheidssituatie, in casu de informatie in verband met zijn ziekte, zijn medisch dossier uit Griekenland, de foto's uit het ziekenhuis, zijn medisch dossier uit Turkije, het medisch attest uit België alsook de e-mails betreffende zijn gezondheid, dient te worden opgemerkt dat deze stukken informatie verschaffen over uw zoon zijn gezondheidstoestand, de evolutie hiervan doorheen de tijd alsook de medische behandeling die hij hiervoor genoot. Dit wordt evenmin betwist doch volstaat ook dit niet om voorgaande bevindingen om te vormen. Wat betreft de foto van Z. (...) in het ziekenhuis dient te worden opgemerkt dat dit enkel aantoont dat uw dochter werd behandeld in een ziekenhuis. Dit wordt evenmin betwist. Tot slot dient te worden opgemerkt dat de attesten van de regelmatige lesbijwoning van uw kinderen alsook een attest van de school betreffende

uw kinderen betrekking heeft op hun situatie in België en evenmin een ander licht kan werpen op bovenstaande bevindingen aangaande jullie situatie in Griekenland.

In hoofde van uw echtgenote werd door de Commissaris-generaal eveneens besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u mag worden teruggeleid naar Griekenland doch niet naar Syrië.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent op 5 juni 1994 geboren in Tawarij te Syrië. U bent een soennitische moslima van religie. U woonde vanaf uw geboorte tot aan uw huwelijk in uw ouderlijke woning in uw geboortedorp. Op 11 januari 2011 bent u gehuwd met M. A. (...) en samen hebben jullie drie kinderen: A. (...), Z. (...) en H. (...). Na uw huwelijk bent u verhuisd naar Qamishli.

In april 2016 trok u naar Tawarij waar u zo'n zes maanden verbleef. Op 11 november 2016 verliet u Syrië – als gevolg van een conflict tussen Arabieren en Koerden in Qamishli – met behulp van een smokkelaar. U reisde naar Izmir in Turkije vanwaar u uw reis wou verder zetten richting Europa. U trachtte verschillende malen via de zee naar Griekenland af te reizen. Uw pogingen mislukten telkenmale. U was op dat moment zwanger waardoor jullie besloten om in Turkije te blijven tot na de bevalling. Op 21 maart 2017 werd uw zoon H. (...) geboren in Izmir. Hij werd geboren met een tekort aan het G6PD enzym. U bleef zo'n zes à zeven maanden in Turkije. Vervolgens reisde u via land naar Griekenland. Daar werd u gedurende één maand opgesloten in de gevangenis van Orsiade. Vervolgens werd u overgebracht naar een opvangcentrum. Op 17 september 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming bij de Griekse asielinstanties (zie Eurodac-hit). In april of mei 2018 werd u internationale bescherming toegekend in Griekenland. H. (...) kreeg in Griekenland de ziekte van Kawaski, een kinderziekte die gekenmerkt wordt door een ontsteking van de bloedvaten, na aanhoudende hoge koorts diende hij met spoed opgenomen te worden in het ziekenhuis. H. (...) lag gedurende tien dagen in coma. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis dienden jullie om de zoveel tijd op controle te gaan bij een arts.

Na het verkrijgen van uw statuut kon u met uw gezin tijdelijk terecht in een woning van de Verenigde Naties (VN) in Thessaloniki.

Uw echtgenoot wou een klacht indienen tegen een organisatie, genaamd PRAKSIS, omwille van nalatigheid. Deze organisatie was verantwoordelijk voor het verschaffen van medische zorgen alsook voor het verschaffen van vertaal-en tolkendiensten. Uw echtgenoot beschuldigde hen ervan dat uw zoon H. (...) zijn aandoening heeft opgelopen doordat uw kinderen niet (tijdig) werden gevaccineerd. Daarnaast kon u slechts éénmaal gebruik maken van een tolk om met de artsen van uw zoon te communiceren. Na uw klacht werd u niet langer geholpen door de organisatie. Men liet u weten dat u zelf diende in te staan voor uw zoon zijn medicatie.

Na een verblijf van ongeveer één jaar werden jullie door de VN op de hoogte gebracht van het feit dat jullie de woning binnen de twee maanden dienden te verlaten. U kon nergens anders terecht met uw gezin. Na afgifte van de paspoorten besloot u, met uw gezin, om het land te verlaten.

Op 3 juli 2019 verliet u Griekenland. U reisde vanuit Thessaloniki via Berlijn naar Hannover. U bleef zo'n tien dagen bij uw schoonbroer in Duitsland. Vervolgens zette u uw reis verder naar België waar u op 15 juli 2019 aankwam. Op 17 juli 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw relaas legde u de volgende stukken neer: een Belgisch medisch attest aangaande H. (...) (origineel), e-mails betreffende de gezondheid van H. (...) (prints), attesten aangaande de regelmatige aanwezigheid van de kinderen bij lessen (originelen), een attest van de school betreffende uw kinderen (kopie) en foto's van Griekenland (prints).

Uw echtgenoot legde in het kader van zijn persoonlijk onderhoud de volgende stukken neer: zijn identiteitskaart (kopie), het familieboekje (origineel), zijn diploma van hogere studies (origineel), verschillende certificaten van opleidingen die hij volgde in Griekenland (originelen), het vaccinatieboekje van A. (...) (origineel), het vaccinatieboekje van Z. (...) (origineel), de Turkse verblijfskaart van H. (...) (origineel), informatie i.v.m. de ziekte van H. (...) (print), het medisch dossier van H. (...) uit Griekenland (origineel), foto's van H. (...) in het ziekenhuis (prints), het medisch dossier van H. (...) uit Turkije (origineel), een foto van Z. (...) in het ziekenhuis (print), een Belgisch attest van gezinssamenstelling (origineel), een attest aangaande zijn afstuderen (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig baseert op de motieven die uw echtgenoot, M. A. (...), aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Aangezien in zijn hoofde door het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen daar jullie reeds over een statuut om internationale bescherming beschikken in Griekenland, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel, in geval van een eventuele terugkeer, dan wel dat u persoonlijk een bijzonder risico loopt op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' in Griekenland. Daar u in het kader van uw verzoek enkel verwijst naar dezelfde elementen als deze aangehaald door uw echtgenoot en voor het overige geen andere, eigen motieven aanbrengt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot zijn verzoek.

Deze motivering luidt als volgt :

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u naar Griekenland mag worden teruggeleid doch niet naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel laten verzoekende partijen het volgende gelden:

"De doorslaggevende reden voor verzoekers om Griekenland te verlaten, bestaat erin dat zij zienderogen de gezondheid van zichzelf en, zeker ook, van hun kinderen achteruit zagen gaan.

H. (...), de jongste zoon van verzoekers, werd geboren met de chromosoomziekte G6PD-deficiëntie, hetgeen ervoor zorgt dat hij een zwakke gezondheid heeft en nauwgezet in het oog moet gehouden

worden. De situatie in Griekenland was evenwel zodanig erbarmelijk, dat H. (...) er de ziekte van Kawasaki kreeg, wat ontstekingen aan zijn bloedvaten veroorzaakte.

De ziekte van Kawasaki werd bij H. (...) zodanig laat ontdekt dat hij met spoed in het ziekenhuis diende opgenomen te worden en zelfs in coma heeft gelegen. Tijdens een eerste ziekenhuisbezoek werden verzoekers immers naar huis gestuurd met een eenvoudig koortswerend middel waarvan H. (...) niet beter werd. Nadat hij ook nog eczeem kreeg, zijn verzoekers opnieuw naar het ziekenhuis gegaan, doch op dit ogenblik was de situatie van H. (...) al zodanig verslechterd dat hij onmiddellijk diende gereanimeerd te worden en in coma is gegaan.

De Griekse artsen hebben aan verzoekers bevestigd dat de ziekte zich op dusdanige wijze heeft kunnen manifesteren door de levensomstandigheden waarin het gezin zich bevond.

Inmiddels wordt de situatie van H. (...) in België nauwgezet opgevolgd en gaat hij op regelmatige basis op controle in het ziekenhuis. Zijn situatie is eindelijk onder controle.

Er is alvast aangekondigd dat hij zal moeten geopereerd worden aan zijn neus en keel (amandelen). Hij ontvangt in afwachting hiervan aangepaste medicatie.

Ook kregen H. (...) en de andere kinderen niet de nodige inenting, waardoor het risico op nieuwe klachten alleen groter werd. Bovendien werd aan verzoekers bevestigd dat de ziekte van H. (...) (mede) werd veroorzaakt door het feit dat hij niet de nodige inenting had gekregen. Het was de organisatie PRAXIS die ervoor verantwoordelijk was dat de kinderen de nodige inenting zouden ontvangen, doch deze heeft dus nalatig gehandeld.

Tot slot heeft ook mevr. J. (...) astma gekregen in Griekenland. Zij ontving hiervoor geen medicatie in Griekenland. Verzoekers brengen nog een bijkomend medisch attest bij aangaande mevr. J. (...), waaruit blijkt dat ook haar astmatische klachten duidelijk onder controle kunnen gehouden worden door de behandeling die zij hiervoor krijgt in België; dit terwijl mevrouw in Griekenland voortdurend ziek was (stuk 5).

Mevr. J. (...) heeft veel baat bij de behandeling die zij in België krijgt en haar toestand wordt ook nauwgezet opgevolgd.

Dit alles toont aan dat de levensomstandigheden in Griekenland van die aard waren, dat zij ernstige schade berokkenden aan verzoekers en hun kinderen, met in het bijzonder aan hun jongste zontje H. (...).

Verzoekers kunnen zich niet inbeelden dat zij zouden moeten terugkeren naar Griekenland, waar de gezondheidszorg onvoldoende toegankelijk en ontoereikend was om te voorzien in de medische zorgen van hun zontje H. (...). Ook de andere gezinsleden hebben hun gezondheid zienderogen zien voortuitgaan tijdens hun verblijf in België.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Verzoekers ontkennen niet dat zij een behoorlijk maandelijks leefloon ontvingen in Griekenland en dat hen huisvesting werd geboden.

Verzoekers klagen evenwel wel aan dat zij onvoldoende begeleid werden in hun zoektocht om te voorzien in hun eigen huisvesting en levensonderhoud.

Hoewel verzoekers zagen dat andere kinderen van vluchtelingen naar school konden gaan, werd aan verzoekers gemeld dat hun kinderen hier nog te jong voor waren; dit terwijl A. (...) 4,5 jaar oud was op het ogenblik dat verzoekers besloten Griekenland te verlaten en Z. (...) toen bijna 3,5 jaar oud was..

Verzoekers hebben hiertoe aanvragen ingediend, maar kregen hier geen reactie op.

Heden wordt hen verweten dat zij onvoldoende bijkomend initiatief zouden genomen hebben om dit onderwijs alsnog te initiëren.

Verzoekers stellen zich evenwel de vraag hoe zij verwacht kunnen worden alle mogelijkheden tot onderwijsvoorziening voor hun kinderen te overlopen, wanneer zij de Griekse taal niet machtig zijn en hen de toegang tot tolken voortdurend ontzegd wordt.

Verzoekers hebben initiatief genomen overeenkomstig hetgeen hen door de hulpverleners werd aangeraden, doch hierop bleef enige reactie van de scholen uit. Zij hebben gedaan wat in hun mogelijkheden lag om de kinderen naar school te sturen.

In die omstandigheden was het voor mevr. J. (...) dan ook onmogelijk om op zoek te gaan naar werk of om taallessen te nemen: zij diende voortdurend de zorg van de drie kinderen op zich te nemen bij gebrek aan opvangmogelijkheden uitgaande van de Griekse overheid.

Dhr. A. (...) geeft aan dat, hoewel het in theorie misschien niet onmogelijk was voor hem om werk te vinden, dit in de praktijk wel het geval was.

Eerstens zag dhr. A. (...) zich geconfronteerd met het feit dat zijn Syrisch diploma van geen waarde was in Griekenland zonder geldige regularisatie. Hij was dan ook in ieder geval genoodzaakt op zoek te gaan naar werk waarvoor geen diploma vereist was, dan wel om zich te herscholen.

Tweedens bracht dhr. A. (...) tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verschillende opleidingsattesten bij waaruit mag blijken dat hij weldegelijk de nodige inspanningen heeft geleverd om zich te herscholen teneinde zijn kansen op de Griekse arbeidsmarkt te vergroten.

Daarnaast wees hij op een filmpje dat hij gemaakt had teneinde zichzelf te promoten in zijn zoektocht naar werk.

Dit alles bleek evenwel tevergeefs...

Derdens verwijst dhr. A. (...) naar de vaststellingen van het Internationaal Arbeidsbureau (ILO) waaruit blijkt dat Griekenland de hoogste werkloosheidsgraad kent van alle landen van de Europese Unie.

In die omstandigheden is het dan ook de logica zelve dat het 1) voor vluchtelingen 2) die de Griekse taal onvoldoende machtig zijn 3) zonder diploma, de facto vrijwel onmogelijk wordt gemaakt om te concurreren met de Griekse bevolking op zoek naar werk.

Opnieuw wordt dhr. A. (...) verweten dat het een 'blote bewering' zou zijn dat hij intensief naar werk heeft gezocht, doch verzoeker vraagt zich af hoe hij dit kan bewijzen wanneer hij systematisch eenvoudigweg werd afgewezen als kandidaat voor een bepaalde job.

Dhr. A. (...) heeft ook weldegelijk moeite gedaan om taallessen te volgen, doch stootte ook hier op een heleboel moeilijkheden.

Zoon H. (...) werd niet veel na de eerste taallessen van dhr. A. (...) ernstig ziek en heeft hierdoor lange tijd in het ziekenhuis gelegen. Nog los van het feit dat het niet meer dan normaal is dat dhr. A. (...) op dat ogenblik prioriteit aan zijn gezin heeft gegeven, niet alleen aan zijn ziek zoontje, maar ook de andere twee kinderen moesten opgevangen worden, was dhr. A. (...) ook de enige persoon binnen het gezin die Engels sprak.

Het was dan ook aangewezen dat hij voortdurend bij mevr. J. (...) en zoon H. (...) ter beschikking bleef in het ziekenhuis teneinde de situatie van H. (...) te kunnen opvolgen.

Ook sprak de lesgever geen Engels, alleen Grieks, hetgeen de communicatie vanzelfsprekend ernstig bemoeilijkte.

Dit alles hangt vanzelfsprekend samen met het feit dat, op het ogenblik dat aan verzoekers de boodschap wordt medegedeeld dat zij op eigen initiatief op de private huurmarkt huisvesting diende te bekomen, zij praktisch gezien in de onmogelijkheid verkeerden dit te financieren.

Verzoekers sturen heden alle drie hun kinderen naar school en volgen in tussentijd zelf Nederlandse lessen teneinde hun kansen op de Belgische arbeidsmarkt te vergroten.

Verzoekers zijn er zich van bewust dat dit niet relevant is ter beoordeling van de situatie waarin zij verkeerden of zullen verkeren in Griekenland indien zij zouden teruggaan, doch dit toont wel aan dat zij van goede wil zijn en weldegelijk alles in het werk stellen om zich aan te passen aan de (Belgische) vormen van samenleven en functioneren.

Er is dan ook geen reden om te veronderstellen dat zij dit in Griekenland niet geprobeerd zouden hebben en dat hun verklaringen hieromtrent tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS - ook al worden deze onvoldoende gestaafd met ook maar een begin van bewijs - ongeloofwaardig zouden zijn.

Wanneer de Griekse overheid bijgevolg zou beslissen alle hulp met betrekking tot huisvesting en levensonderhoud stop te zetten, zonder te voorzien in een vangnet voor het gezin, alsook zonder hen te begeleiden in hun zoektocht naar 1) kinderopvang, 2) adequate taallessen en/of 3) toegankelijk werk, dreigden verzoekers terecht te komen in totale armoede met mogelijks zelfs het risico om op straat te belanden.

Zij vrezen dan ook dat zij hun kinderen in Griekenland geen menswaardig leven zullen kunnen bieden en ernstige schade zullen lijden, met niet in het minst ook gezondheidsproblemen.

Dat dit middel bijgevolg ernstig is.”

2.1.3. In wat zich aandient als een derde middel laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Tot slot wordt het conflict tussen dhr. A. (...) en de organisatie ‘PRAXIS’ in de beslissing van het CGVS afgeketst als ‘een blote bewering van zijn kant die hij geenszins staft met enig tastbaar begin van bewijs’. Dat dhr. A. (...) geenszins aantoont dat hij klacht indiende, dan wel dat PRAXIS naar aanleiding hiervan geweigerd zou hebben enige verdere vorm van hulp te verschaffen.

Verzoekers hopen de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen ervan te kunnen overtuigen dat zij oprecht zijn en doorheen het geheel van hun gesprekken, voor het DVZ en voor het CGVS, gedetailleerde en nauwkeurige verklaringen hebben afgelegd omtrent hun leefsituatie in Syrië, over hun overtocht naar Griekenland en later naar België, over met welke problemen zij wél en niet in contact zijn gekomen.

Dat dan ook niet valt in te zien waarom dhr. A. (...) het verhaal in verband met het conflict met de organisatie PRAXIS verzonnen zou hebben.

Verzoekers wijzen op het gebrek aan begeleiding in het vluchtelingenkamp, door advocaten en door hulpverleners, als oorzaak van het feit dat zij nooit een officiële klacht hebben ingediend tegen PRAXIS.

In tegenstelling tot in België, werd aan verzoekers op geen enkel ogenblik uitgelegd hoe zij zelf een officiële klacht zouden kunnen indienen en werd hen quasi consequent de toegang tot een tolk ontzegd. In die omstandigheden waren zij dan ook volledig afhankelijk van het initiatief van hun advocaat, die hen ervan overtuigde geen klacht neer te leggen.

Evenwel blijven verzoekers bij hun standpunt dat PRAXIS tekort is gekomen in haar opvang van verzoekers, en meer bepaald van H. (...), in het voorzien van de nodige gezondheidszorg, inclusief de nodige tolkendiensten en medicatie. Zonder bijstand van een tolk was het onmogelijk voor verzoekers om te communiceren met de artsen in het ziekenhuis, hetgeen de opvolging van de situatie van H. (...) door verzoekers dan weer belemmerde.

Nadat verzoekers hun ongenoegen hieromtrent opzichts PRAXIS hebben laten blijken, ontvingen verzoekers ook niet meer de nodige medicatie voor H. (...) van de organisatie.

Dat de houding die PRAXIS heeft aangenomen opzichts verzoekers dan ook ernstig dient genomen te worden.

Dat dit middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift wordt een medisch attest met betrekking tot verzoekster (stuk 5) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), op grond waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; (…)”

In de parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt nog het volgende gesteld:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekende partijen internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. In de eerste bestreden beslissing wordt in hoofde van verzoeker immers terecht als volgt geoordeeld:

“Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland.”

Deze motivering, die in hoofde van verzoekster integraal werd hernomen in de tweede bestreden beslissing, wordt niet betwist in het verzoekschrift, noch blijkt dat verzoekende partijen thans niet langer zouden genieten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat, na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier, met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)."

Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Verzoekende partijen kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, met name wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 88-90 e.v.). Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partijen in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming en dat het aan verzoekende partijen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Te dezen dient vooreerst in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij Griekenland dienden te verlaten omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dan wel er heden niet naar zouden kunnen terugkeren. Dit wordt in de eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker als volgt toegelicht:

“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit persoonlijke problemen met de Griekse autoriteiten noch met burgers heeft gekend in Griekenland (zie CGVS M. (...), p. 18). Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot het conflict dat u gekend zou hebben met de organisatie ‘PRAKSIS’, dit naar aanleiding van een klacht die u tegen hen zou hebben ingediend als gevolg van hun aandeel in uw zoon zijn ziekte, dient te worden opgemerkt dat dit een blote bewering van uw kant is die u geenszins staaft met enig tastbaar begin van bewijs (zie CGVS M. (...), p. 10 en 11). Dat u überhaupt een klacht indiende, dan wel dat men naar aanleiding hiervan geweigerd zou hebben om u nog enige vorm van hulp te verschaffen, toont u immers geenszins aan. Kan in de marge worden opgemerkt dat uit uw latere verklaringen blijkt dat u uiteindelijk toch geen officiële klacht heeft ingediend tegen PRAKSIS. Uw advocaat, die u onder de arm nam om uw zaak te bepleiten, overtuigde u er immers van om dit niet te doen. Zij nam contact op met de organisatie alsook met het ziekenhuis. Uit de medische stukken die voor handen waren kon immers niet blijken dat de organisatie enige verantwoordelijkheid droeg voor de gezondheidstoestand van uw zoon (zie CGVS M. (...), p. 10 en 11). Daar u nooit een officiële klacht heeft ingediend tegen PRAKSIS is het geenszins duidelijk waarom u problemen zou hebben gekend met de organisatie noch waarom men geweigerd zou hebben u in de toekomst hulp te verschaffen. Voorgaande volstaat geenszins om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, bij terugkeer naar Griekenland. Wat betreft uw verklaringen aangaande het racisme waarvan u, alsook uw gezinsleden, het slachtoffer zouden zijn geworden dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet stroken met de verklaringen van uw echtgenote (zie CGVS M. (...), p. 11 – zie CGVS B. (...), p. 9). Zo stelde u dat de Griekse bevolking over het algemeen ‘goed’ was maar er ook slechteriken tussen zaten. In dit verband verklaarde u dat uw echtgenote op een gegeven moment uitgescholden werd. Daarenboven zou men met flessen naar jullie gegooid hebben (zie CGVS M. (...), p. 11). Indien dit effectief heeft plaatsgevonden mag het verbazen dat uw echtgenote met geen woord heeft gerept over deze incidenten. Zij stelde immers zelf nooit enig persoonlijk probleem te hebben gekend in Griekenland. Zo stelde zij uitdrukkelijk dat sommige van haar Iraakse vrienden lastig gevallen werden op straat maar zij zelf zou nooit in aanraking gekomen zijn met dergelijk racistisch en xenofob gedrag (zie CGVS B. (...), p. 9). Dit ondermijnt reeds in niet geringe mate de geloofwaardigheid van de door u vermelde incidenten. Kan hier in de marge nog aan worden toegevoegd dat u, indien u dan wel uw familieleden effectief het slachtoffer zijn geworden van dergelijke racistische en xenofobe acties, u met bovenstaande geenszins heeft aangetoond dat u zich in de onmogelijkheid bevond om een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet eventueel alsnog bij de Griekse autoriteiten zou terechtkunnen.”

Verzoekende partijen volharden in het derde middel van het verzoekschrift in hun verklaringen over het vermeende conflict met de organisatie Praxis. Zij betwisten echter niet dat zij nooit een officiële klacht hebben ingediend tegen deze organisatie, daargelaten de omstandigheden die zij ter verantwoording hiervan aanvoeren. Zij blijven in gebreke aan te tonen, minstens aannemelijk te maken, dat de organisatie Praxis weigerde hen nog verder te helpen omwille van het loutere feit dat verzoeker mondeling zijn beklag zou hebben gedaan over het (nalaten te) handelen van deze organisatie. Zelfs indien geloof wordt gehecht aan hun verklaringen, dan nog tonen verzoekende partijen niet aan dat Praxis hen ook bij terugkeer naar Griekenland consequent hulp zal weigeren of dat het voor hen niet mogelijk is om aan te kloppen bij andere ngo's voor hulp.

Uit de bestreden beslissingen blijkt verder dat *in casu*, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoekende partijen verklaarden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming dat zij na één jaar hun woning dienden te verlaten en hun plan dienden te trekken, doch dat zij niet over voldoende financiële middelen beschikten om onderdak te voorzien. Daarnaast stelden zij dat de slechte levensomstandigheden in Griekenland ervoor gezorgd hebben dat hun zoon H. de ziekte van Kawasaki kreeg. Ook de overige gezinsleden zouden te kampen hebben gehad met gezondheidsproblemen. Zo

zou verzoeker op het moment van zijn vertrek maagproblemen hebben gehad, zou verzoekster astma hebben gekregen en zou één van hun dochters aan bloedarmoede hebben geleden.

De Raad merkt vooreerst op dat blijkens hun verklaringen verzoekende partijen in Griekenland nooit in een situatie zijn terechtgekomen waarbij zij geen dak boven hun hoofd hadden. Na hun aankomst zouden zij enige tijd zijn vastgehouden alvorens zij werden overgeplaatst naar een opvangcentrum. Na tien maanden zouden zij een woning toegewezen gekregen hebben door de VN die zij met een gezin uit Noord-Irak moesten delen. Zij werden er bij aanvang van op de hoogte gesteld dat het een tijdelijke verblijfplaats betrof en dat zij op gegeven moment naar andere huisvesting op zoek zouden moeten gaan. Verzoeker verklaarde dat zij twee à drie weken voor het verkrijgen van hun paspoorten vernamen dat ze hun woning binnen de twee maanden zouden moeten verlaten en dat zij meteen na het verkrijgen van hun paspoorten Griekenland verlieten. Deze paspoorten zouden verzoekende partijen elf maanden eerder hebben aangevraagd. Gevraagd waarom zij op deze paspoorten hebben gewacht, verklaarde verzoeker dat zij deze nodig hadden om het land te verlaten (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 7 en 9). Aldus blijkt niet dat verzoekende partijen Griekenland verlaten hebben omdat zij geen huisvesting hadden of konden vinden. Verzoekende partijen verklaarden dat zij van plan waren om tijdelijk een onderkomen te zoeken in een opvangcentrum aan de grens met Albanië of Macedonië in het geval zij hun reisdocumenten niet op tijd zouden hebben gekregen (*ibid.*, p. 10, en adm. doss., stuk 6B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 8). Hieruit blijkt allerminst dat zij de intentie hadden, laat staan redelijke inspanningen hebben gedaan, om in Griekenland geschikte huisvesting te vinden waar zij terecht zouden kunnen nadat zij de woning die hen ter beschikking was gesteld door de VN dienden te verlaten. Hem tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of hij beroep kon doen op overheidsinstanties of ngo's in verband met huisvesting, antwoordde verzoeker dat dezelfde ngo's die hen een huis gaven zeiden dat ze uit de woning moesten (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10), wat evenwel geen steek houdt, aangezien verzoeker verklaarde dat het de VN en niet de ngo's waren die hem en zijn gezin initieel geholpen hadden met huisvesting en een financiële tegemoetkoming. Hoe dan ook blijkt niet uit de verdere verklaringen van verzoekende partijen dat zij daadwerkelijk stappen ondernomen hebben om zich via de Griekse overheid, dan wel via andere instanties of organisaties te informeren over de mogelijkheden om verder hulp te ontvangen.

Wat betreft de financiële situatie van verzoekende partijen in Griekenland, blijkt uit hun verklaringen dat zij maandelijks 450 euro leefloon kregen van de VN. In zoverre zij aanvoeren dat zij na het wegvallen van deze financiële hulp niet in staat zouden zijn om zelfstandig in hun levensonderhoud te voorzien, dient erop te worden gewezen dat de commissaris-generaal in de eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker op pertinente wijze als volgt overweegt:

“In dit verband verklaarde u dat de financiële steun die u ontving, en waarvan u afhankelijk was voor het onderhoud van uw gezin, zou worden stopgezet. Het zou onmogelijk geweest zijn om werk te vinden in Griekenland. In de periode dat u in Griekenland verbleef zou u slechts een paar dagen in het zwart hebben gewerkt (zie CGVS M. (...), p. 11). U zou overal naar werk hebben gezocht maar niets gevonden hebben. Kan echter worden opgemerkt dat dit een blote bewering is van uwentwege die u geenszins staaft. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw zoektocht naar werk heeft beperkt tot Thessaloniki en het platteland rondom de stad. In dit verband stelde u dat het geen zin had om uw gezin alleen achter te laten en elders naar een job te zoeken (zie CGVS M. (...), p. 12). Dit bevestigt nogmaals het gebrek aan inspanningen om jullie leven in Griekenland op te bouwen. Bovendien kan uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u systematisch de toegang tot de arbeidsmarkt werd ontzegd ten gevolge van Conventiegerelateerde motieven. Voorts is het opvallend dat uw echtgenote op geen enkel moment getracht heeft om werk te zoeken. In dit verband verklaarde uw echtgenote huisvrouw te zijn. Zij stond in voor de zorg van jullie kinderen (zie CGVS B. (...), p. 9). Kan hier echter worden opgemerkt dat het feit dat uw echtgenote moeder is van drie kinderen geen afdoende verschuiving biedt voor het feit dat uw echtgenote nooit pogingen heeft ondernomen om werk te vinden. Er kan immers logischerwijs verondersteld worden dat, indien u en uw echtgenote er alles aan gedaan hebben om jullie leven in Griekenland op te bouwen én jullie zich in précaire financiële omstandigheden bevonden, uw echtgenote zich minstens de moeite getroost zou hebben om eveneens werk te zoeken. Dit bevestigt andermaal het gebrek aan inspanningen om jullie leven in Griekenland op te bouwen. U vervolgens gevraagd of u terecht kon bij de Griekse overheid of andere instanties/organisaties voor (plaatsvervangende) hulp stelde u dat u via andere vluchtelingen vernomen had dat u geen aanspraak zou kunnen maken op andere hulp (zie CGVS M. (...), p. 10). Dient echter te worden opgemerkt dat overige vluchtelingen bezwaarlijk als een betrouwbare bron van informatie kunnen worden beschouwd. Daarenboven heeft u zelf geen enkele poging ondernomen om via de Griekse overheid, dan wel andere instanties of organisaties, te achterhalen of u aanspraak kon maken op bijkomende hulp (zie CGVS

M. (...), p. 10). Rekening houdend met voorgaande heeft u geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat u in Griekenland aan uw lot werd overgelaten en geen beroep kon doen op de Griekse overheid, dan wel specifieke instanties, om u bijstand te verlenen."

De loutere omstandigheid dat verzoekers Syrische diploma van geen waarde was in Griekenland zonder regularisatie en hij bijgevolg genoodzaakt was op zoek te gaan naar werk waarvoor geen diploma vereist was, dan wel zich bij te scholen, kan in zijn hoofde niet als een ernstige belemmering worden beschouwd. De Raad wijst er ten andere op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ook in Syrië zijn diploma nooit ten gelde heeft gemaakt, maar er niettemin verschillende jobs heeft uitgeoefend (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13).

Verzoekende partijen verwijzen in het tweede middel naar de neergelegde opleidingsattesten waaruit volgens hen blijkt dat verzoeker *"weldegelijk de nodige inspanningen heeft geleverd om zich te herscholen teneinde zijn kansen op de Griekse arbeidsmarkt te vergroten"*. Uit zijn verklaringen en documenten blijkt dat verzoeker meerdere cursussen heeft gevolgd die alle verband hielden met theater en film. Verzoeker verklaarde dat hij onder meer leerde hoe hij filmpjes kon maken met zijn mobiele telefoon en dat tijdens een van de cursussen een theatervoorstelling werd gemaakt (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 17, en stuk 22, map met 'documenten', nr. 4, certificaten opleidingen Griekenland). Dit zijn evenwel bezwaarlijk vaardigheden die verzoekers kansen op de Griekse arbeidsmarkt vergroten, temeer gelet op de hoge werkloosheidsgraad in Griekenland en de moeilijke positie waarin werkzoekende vluchtelingen zich bevinden. De Raad kan verzoekende partijen bijtreden in zoverre zij in het tweede middel betogen dat in de praktijk toegang tot de Griekse arbeidsmarkt erg bemoeilijkt wordt door factoren als de grote werkloosheid en de concurrentie met de Grieks sprekende bevolking. Echter, waar dit gegevenheden betreffen die aan de controle van verzoekende partijen ontsnappen, zijn er opties die zij wel in de hand hebben om hun kansen op de arbeidsmarkt te vergroten, doch die zij klaarblijkelijk niet of onvoldoende hebben benut. Gevraagd of verzoeker in zijn zoektocht naar werk is langsgesgaan bij interimkantoren of organisaties die vluchtelingen helpen, antwoordde hij dat hij ooit naar een interimkantoor is geweest maar daar te horen kreeg dat hij zijn diploma zou moeten laten legaliseren, wat praktisch onmogelijk was (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 11). Hieruit blijkt niet dat verzoeker sindsdien nog gebruik heeft gemaakt van ondersteunende diensten om een job te vinden waarvoor hij geen diploma nodig heeft. De Raad is in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat het een blote bewering is van verzoeker dat hij overal naar werk zou hebben gezocht maar niets zou hebben gevonden (*ibid.*). Verzoekende partijen vragen zich in het verzoekschrift af hoe verzoeker *"dit kan bewijzen wanneer hij systematisch eenvoudigweg werd afgewezen als kandidaat voor een bepaalde job"*, doch weerleggen geenszins dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn zoektocht naar werk beperkt heeft tot Thessaloniki en het omliggende platteland.

Waar in de bestreden beslissingen terecht is gewezen wordt op het feit dat verzoekster op geen enkel moment werk heeft gezocht in Griekenland, stellen verzoekende partijen in het tweede middel van het verzoekschrift dat het voor haar onmogelijk was om op zoek te gaan naar werk of om taallessen te nemen, aangezien zij voortdurend de zorg van haar drie kinderen op zich diende te nemen bij gebrek aan opvangmogelijkheden uitgaande van de Griekse overheid. De Raad is evenwel samen met de commissaris-generaal van oordeel dat, indien zij zich in Griekenland daadwerkelijk in preciaire financiële omstandigheden bevonden, verzoekster zich minstens de moeite zou hebben getroost om eveneens werk te zoeken. Desnoods kon zij daarbij een beroep doen op kennissen van haar man of één van haar schoonbroers in Thessaloniki om op de kinderen te passen indien nodig (adm. doss., stuk 6B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 7, en stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9). Verzoeker verklaarde bovendien dat de kinderen één keer per week naar een soort opvang gingen (stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12), wat erop duidt dat verzoekster minstens één dag per week ontlast was van de zorg voor haar kinderen.

Nu verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij voldoende inspanningen hebben geleverd om in Griekenland te voorzien in hun levensonderhoud en geschikte huisvesting te vinden, kunnen zij niet volhouden dat zij daarbij onvoldoende werden begeleid. In zoverre zij aanvoeren dat hen onvoldoende de mogelijkheid werd geboden om zich te integreren of de Griekse taal te leren, wordt gewezen op de volgende pertinente vaststellingen in de eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker:

"Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk toegang had tot een taal cursus georganiseerd door 'Solidarity Now'. U zou echter reeds na één les gestopt zijn aangezien de lesgever geen Engels sprak en uw zontje niet veel later ziek werd (zie CGVS M. (...), p. 12). Kan hier vooreerst worden aangestipt dat aan uw beschermingsstatus in Griekenland bepaalde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot

werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen. Bovendien kan uit voorgaande besloten worden dat u wel degelijk toegang had tot taallessen doch u er zélf voor koos om deze niet langer te volgen (zie CGVS M. (...), p. 12). Bovendien is het opvallend dat u, nadat uw zoon aan de beter hand was en u niet meer zo dikwijls naar het ziekenhuis diende te gaan, de taallessen niet heeft hervat. Ook uw echtgenote zou op geen enkel moment taallessen hebben gevolgd (zie CGVS M. (...), p. 12)."

Door in het tweede middel de verklaringen van verzoeker te herhalen volgens de welke de ziekte van zijn zoontje H. hem verhinderde om nog naar de taallessen te gaan en de communicatie met de lesgever ernstig bemoeilijkt werd door het feit dat die alleen Grieks sprak, weerleggen verzoekende partijen geenszins de pertinente vaststellingen dat verzoeker wel degelijk toegang had tot taallessen en deze niet heeft hervat nadat zijn zoon H. aan de beterhand was en hij niet meer zo dikwijls naar het ziekenhuis diende te gaan.

In zoverre verzoekende partijen in het tweede middel nog stellen dat hen door de commissaris-generaal wordt verweten dat zij onvoldoende initiatief hebben genomen om hun kinderen in Griekenland naar school te laten gaan, dient te worden vastgesteld dat dit niet blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen. Dit betoog is dan ook niet dienstig. Uit hun verklaringen blijkt overigens niet dat hun kinderen de toegang tot onderwijs zou zijn ontzegd in Griekenland, zoals verzoekende partijen beweren. Verzoeker verklaarde dat zijn kinderen drie maanden voor hun vertrek uit Griekenland werden ingeschreven aan een school (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12). Dat zij in tegenstelling tot de kinderen van andere vluchtelingen van dezelfde leeftijd niet eerder naar school mochten gaan, zoals verzoekende partijen in het tweede middel stellen, is een loutere bewering die zij niet staven.

Zoals verzoekende partijen zelf reeds opmerken, is het feit dat zij hun kinderen in België naar school sturen en dat zij zelf Nederlandse taallessen volgen om hun kansen op de Belgische arbeidsmarkt te vergroten niet relevant voor de beoordeling van de situatie waarin zij verkeerden in Griekenland, of bij terugkeer zullen verkeren. Eventuele inspanningen die verzoekende partijen in België leveren met het oog op hun integratie en inburgering kunnen geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen en overwegingen, waaruit genoegzaam blijkt dat zij onvoldoende inspanningen hebben geleverd om voor zichzelf in Griekenland een leven op te bouwen.

Wat betreft de door verzoekende partijen geuite bezorgdheden in verband met hun gezondheidstoestand en die van hun kinderen in Griekenland, wijst de Raad op de volgende pertinente motieven van de eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker:

"Wat betreft uw verklaringen aangaande de toegang tot, alsook de kwaliteit van, de medische zorgen in Griekenland dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit niets kan blijken dat u geen toegang zou hebben gehad tot adequate medische zorg. Uit uw verklaringen, alsook de verklaringen van uw echtgenote, blijkt immers dat uw zoon met spoed werd opgenomen in het ziekenhuis na aanhoudende hoge koorts. Uw zoon werd gedurende ettelijke dagen behandeld in het ziekenhuis. Ook na uw zoon zijn ontslag uit het ziekenhuis werd hij nauw opgevolgd door de behandelende arts (zie CGVS M. (...), p. 5 en CGVS echtgenote p. 10). Zo stelde u dat u eerst om de paar dagen naar het ziekenhuis diende te gaan ter controle en vervolgens om de paar weken. Op het moment van uw vertrek stonden er nog verschillende afspraken ingepland. U besloot deze echter niet af te wachten (zie CGSV M. (...), p. 5). Uw verklaringen in dit verband worden bevestigd door het uitgebreide medische dossier, alsook de verschillende medische attesten uit Griekenland, betreffende uw zoon zijn medische situatie (zie stukken toegevoegd aan administratief dossier). Kan hier nog aan worden toegevoegd dat het grootste deel van uw zoon zijn behandeling kosteloos was. Zo konden jullie zijn medicatie verkrijgen via PRAKSIS, met uitzondering van één medicijn dat jullie op eigen kosten diende te kopen, en daarboven diende u niet te betalen voor de consultaties bij de arts (zie CGVS M. (...), p. 11). Hieruit blijkt dat uw zoon in Griekenland de nodige medische zorgen kreeg. Dat PRAKSIS zou geweigerd hebben om medicatie te verschaffen nadat u een klacht wou indienen tegen hen omwille van nalatigheid is, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, een blote bewering die u geenszins staft (zie supra). Wat betreft uw verklaringen aangaande de huidige gezondheidstoestand van uw zoon, in casu het gegeven dat H. (...) dient te worden geopereerd aan zijn neus en aan zijn amandelen, dient te worden opgemerkt dit evenmin volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van de medische toestand van uw kinderen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, in casu een aanvraag tot

machtiging van verblijf, gericht aan de minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet."

Waar zij in het eerste middel stellen dat Griekse artsen hen bevestigd hebben dat de ziekte van hun zoontje H. zich op dusdanige wijze heeft kunnen manifesteren door de levensomstandigheden waarin zij zich bevonden en dat tevens bevestigd werd dat de ziekte van H. mede veroorzaakt werd door het feit dat hij niet de nodige inentingen had gekregen, beperken zij zich tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Uit hun verklaringen en de voorgelegde documenten blijkt niet dat hun kinderen in Griekenland verstoken bleven van de nodige vaccinaties. Verzoeker verklaarde aanvankelijk dat zijn kinderen geen vaccinaties kregen toen zij in het opvangcentrum van Drama verbleven, doch uit zijn verdere verklaringen blijkt dat zijn zoon in Drama wel degelijk een vaccinatie heeft gekregen (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 7). Voorts blijkt uit de vaccinatieboekjes van de dochters A. en Z. van verzoekende partijen dat zij in Griekenland meerdere vaccinaties kregen toegediend (adm. doss., stuk 22, map met 'documenten', nrs. 5 en 6). Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoekende partijen een dergelijk vaccinatieboekje op naam van hun zoon hebben neergelegd. Wel legde verzoekster foto's neer van de vaccinatiekaart van H. (*ibid.*, nr. 18, foto's Griekenland). Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekster het originele document niet voorlegt, blijkt uit deze foto's niet dat deze vaccinatiekaart betrekking heeft op de zoon van verzoekende partijen. Bovendien blijkt het document in het Turks te zijn opgesteld, wat vragen doet rijzen bij de vermeende Griekse herkomst ervan. Dit stuk kan dan ook allerm minst dienen ter staving van de bewering als zou de zoon van verzoekende partijen in Griekenland een aantal noodzakelijke vaccinaties niet hebben gekregen (adm. doss., stuk 6B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 12). Zo al zou worden aangenomen dat hun zoon in Griekenland niet de nodige vaccinaties kreeg toegediend, dan nog maken verzoekende partijen niet hard dat dit te wijten was aan nalatigheid van Praxis, de organisatie die hen onder meer bijstond op medisch gebied. Verzoeker verklaarde dat hij het gevoel had dat de organisatie verantwoordelijk was voor de ziekte van zijn zoon (adm. doss., stuk 15, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 7 en 18), maar zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt, zou hij op aanraden van een advocaat geen officiële klacht hebben ingediend tegen Praxis aangezien uit het medisch dossier niet kon blijken dat deze ngo verantwoordelijk was voor de ziekte van zijn kind (*ibid.*, p. 10). Verzoekende partijen wijzen er in het derde middel op dat zij volledig afhankelijk waren van het initiatief van hun advocaat en dat deze hen ervan overtuigd heeft geen klacht neer te leggen, doch zij halen geen redenen aan om te twifelen aan diens oordeel met betrekking tot de slaagkansen van een juridische procedure. Verzoekende partijen beschikken over geen enkele objectieve indicatie dat de ziekte van hun zoontje H. op enigerlei wijze veroorzaakt werd door nalatigheid vanwege de Griekse overheid of de betrokken hulporganisaties. Door in hun verzoekschrift eenvoudigweg te volharden in hun beweringen daarover, weerleggen noch ontkrachten verzoekende partijen de voorgaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en onverminderd overeind blijven.

Voor het overige herhalen verzoekende partijen slechts dat de gezondheidszorg in Griekenland onvoldoende toegankelijk en toereikend was om te voorzien in de medische zorgen van hun zoontje H. Zodoende gaan zij geheel voorbij aan de hoger gedane concrete vaststellingen. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, aangezien zij door verzoekende partijen niet worden weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Met het medisch attest betreffende verzoekster dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5) tonen verzoekende partijen niet aan dat verzoekster in Griekenland astma gekregen heeft als gevolg van slechte levensomstandigheden, noch dat zij daarvoor geen gepaste behandeling zou hebben kunnen bekomen. De omstandigheid dat verzoekster veel baat heeft bij de behandeling die zij nu in België krijgt en dat haar toestand nauwgezet wordt opgevolgd, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad benadrukt voorts in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, zo zij van oordeel zijn dat zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning met het oog op de behandeling van hun medische problemen of die van hun kinderen, dienen gebruik te maken van de daartoe geëigende procedure, met name een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 22, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de eerste bestreden

beslissing in hoofde van verzoeker als volgt over de door verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten:

“Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw familieboekje, uw diploma van hogere studies, het attest van afstuderen, de verschillende certificaten van opleidingen in Griekenland, de vaccinatieboekjes van A. (...) en Z. (...), de foto's uit Griekenland, het attest van gezinssamenstelling uit België alsook de Turkse verblijfskaart van H. (...) bevestigen louter uw persoonsgegevens alsook de persoonsgegevens van uw gezinsleden, uw studies alsook jullie verblijf in Griekenland en Turkije. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze wijzigen niets aan bovenstaande vaststelling dat u over een beschermingsstatus in Griekenland beschikt én geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Griekenland omwille van een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, diende te verlaten en / of er actueel niet zou kunnen terugkeren. Wat betreft de documenten aangaande H. (...) zijn gezondheidssituatie, in casu de informatie in verband met zijn ziekte, zijn medisch dossier uit Griekenland, de foto's uit het ziekenhuis, zijn medisch dossier uit Turkije, het medisch attest uit België alsook de e-mails betreffende zijn gezondheid, dient te worden opgemerkt dat deze stukken informatie verschaffen over uw zoon zijn gezondheidstoestand, de evolutie hiervan doorheen de tijd alsook de medische behandeling die hij hiervoor genoot. Dit wordt evenmin betwist doch volstaat ook dit niet om voorgaande bevindingen om te vormen. Wat betreft de foto van Z. (...) in het ziekenhuis dient te worden opgemerkt dat dit enkel aantoont dat uw dochter werd behandeld in een ziekenhuis. Dit wordt evenmin betwist. Tot slot dient te worden opgemerkt dat de attesten van de regelmatige lesbijwoning van uw kinderen alsook een attest van de school betreffende uw kinderen betrekking heeft op hun situatie in België en evenmin een ander licht kan werpen op bovenstaande bevindingen aangaande jullie situatie in Griekenland.”

Deze motieven worden door verzoekende partijen op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

Gezien verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN